खीवते वेति' यारीरकस्त्रमाधे यहराषार्यः।
जीवोपाधि ए॰ ६त॰। १ खप्रस्तृप्तिजायदक्षासः। तयो
हि जीवस्रोपाधयः। ततः स्पृप्ती वृद्यादिषंस्तारवासितमज्ञानमात्रस्पाधिः। स्त्रि जायदायनामयं
बिङ्ग्यरीरस्पाधिः। जायदग्र्यायां मूस्त्रायरीरसंस्थः स्व्वयरीरस्पाधिरिति तत्तद्वपाध्य पर्वाचतस्यः
प्राविरस्य पाधिस्त्रम्। "कार्योपाधिरयं जीयः कारयोपाधिरीत्रर' दत्व, त्रोः स्वज्ञानस्य श्व्यष्टियक्तिभेदे स्व
तस्यास्य समस्यज्ञानकार्यस्यात् तद्भिमायेषाये "मायोपाधिरयं जीवोज्ञविद्योपाधिरीत्ररः' दत्वादौ मायावद्ययोरभेदेऽपि भेदिन्दैयः।

जीवी की इत॰ । जीवती नेवाहरीमिक 'पवित्रक-किन् करोति ग्रुक्षं जीवोकांनाम्' काळा॰ नि ८। २।१६ । "जीवको बरोमिनिक्सितस्त्रतानिक्सितम्" कर्कः । जीव्या स्त्री जीवाय हिता यत् । 'इरीतक्याम् २जीवन्यां १गोच्राहरुष्ठायाञ्च राजनि॰ ४जीवनोपाये ति॰ जीव्यो-पायं त भगवान् सम किञ्चित् करोत् सः'' इरिवं॰ २६२वः ।

जुरं इसि स्वा॰ पर॰ खक॰ खनिट्। जनति। खजी नित्।
जुजाव। जनः जननः। िष्यचि जानयिति ते स्वजीजयत् त ततः सनि॰ जिजानियपिति। सस्य परसौपिद्वां
गतिक स्में लखुनि च पट्र क्रम् ''जयित जनति इत्युपक्रमे इत्येते गतिक सीष्ण इत्युक्तेः। बेदे गष्ण व्यात्यासः
"हिष्टं वे विश्वे सन्तो जुनिन्न" दृः प्राप् पाराः। "वेन
न पातमपां जुनाम" १। १८६। प्र। स्वयं धाराः प्रः
भाष्ये सील इति साधनः। दीर्थानो ऽपि। "नातो न
जूतः सनविद्धि रश्वैः' ख॰ ।। १९१२।

जुगती सी॰ खात्म॰ सक॰ व्यनिट्। जनते। खजोट। जुज्जेन । "यहि सनसा जनते बहाका बदित'' तैकि॰ स॰६।१।७।२।

जुग त्यागे स्वा॰यर॰ सक्त॰ सेट् इदित् । जुङ्गित । सज्जूङ्गीत् जुज्ङ्ग । कर्माण इदिन्त्रात् जुङ्गाते ।

जुगुप्सन न॰ ग्रप-निन्दायां खार्थं चन्-भावे ख्युट्।
श्विन्दने खमरः। कर्त्तरि युप्। श्विन्दाधीचे

जुगुप्सा स्ती गुपं-निन्दायां स्तार्थं सन्-भावे स्त टाप्। निन्दायाम् समरः। सा च वीभस्यरसस्य स्त्रायिभावः प्रान्तरसम्बक्षित्रपायत्व। यथोक्तं सा॰ द॰ स्विवि- रदा विरंदा वा यं तिरोधात्मचमाः। आसादाङ्कर-कन्दोऽसौ भावः स्वायीति समातः। रतिहासय योत्रय क्रोधी साही अयं तथा। जगुप्या विसायचे त्र-मली मोल्लाः श्वनार्शव च (समेहे स्वायिभावमेदाहका 'दोषेच खादिभिगे इं जुगुप्या विभवोद्गवा ता बच-विला "प्रक्रारवीरयो इंगियोरे क्रोधक्तमा मतः। यान जुगुप्या कथिता व्यभिचारितया पुनः" देइजुगुप्वा च गीचकार्यं ययोक्तं पातः स्र भाः "गौचात् साङ्गज्यप्य। परेरवंसर्गः" स्त्र "वाङ्गे जुगुप्सायां यौचमारभमाणः कायावद्यद्यी कायानभि-जड़ी भवति किञ्च परेरसं सर्गः कायसभावावनोसी खनपि कायं जिइ। सुर्छ जावादिनिराचा वयद्गपि काय-श्विमपद्मन् वर्षं परकायैरत्यन्तमेयाप्रयतेः संस्कात्रते" भाः । देने नुगुप्साया वैराग्यं भवति । तस्य निन्द-नीयले हेतः विवेकचूड़ामणातुल्लो यथा"मञ्जास्त्रिमेदः-पलरक्तचर्मलगाञ्चयेभौतिभिरिभरिभाम्। पादोक्वचो थुजप्रवस्तकोरङ्गे रपाङ्गे रपयुक्तमेतत्"। याचावल्का न ह देश्वंस्थितिसम्बर्धा "रखेतदस्थिरं वर्षा यस

भोचाय कत्यधी" दत्युक्तं व्याख्यातं च मिता॰

"दतीहममस्यद्धायायारवधमेतदयुचिनिधानं वद्मौस्यरिमित यस वृद्धिरचौ कती पिण्डितो मोचाय समधी
भवित वैराग्यस नित्यानित्यविवेकयोभीचोपायत्वात्
स्वस्यमूलप्रीपादिपाचुर्यं द्वानस्य वैराग्यहेत्वात् स्वतः
एव व्यासः "सवीग्यचिनिधानस्य कतनस्य विनाधिनः ।
गरीरकस्यापि कते मूदाः पापानि जुवते । यदि नामास्य
कायस्य यदन्यक्वद्विभिवेत् । द्व्डमादाय कोकोऽयं
गुनः काकांस्य वार्थिदिति" । तसादीहमकुखितगरीर-

स्वात्यन्तिविविद्यर्थमात्नोपासने प्रयाततत्त्रस्"। जुगुर्विषि ति॰ ग्रू-स्तृती यङ्कुकि किपि वेदे नि॰ वम-संभक्ती हन्-पात्सम् ६तः। स्तोतृषां संभक्तरि। "मन्द्र-लिङ्गा जुगुर्विषी कि॰ १११४२। प्रतिलाधे प्रशराजनिः। जुङ्ग प्रजानि-स्रज् । द्वदारकहत्ते समरः। खुन् । जुङ्गक

जुङ्गा स्ती जुगि-अच्। द्वदारकदृचे रमानाथः।
जुटक न॰ जट-बंहती अच् बंजायां कन् प्रधो॰। जटायां
ग्रदर॰। [स्थाते विसाभेदे ग्रज्टर॰।
जुटिका स्ती जट-बंहती वा॰ कुन् प्रधो॰। (भूँदी)
जुड प्रेरखे चु॰ छभ॰ बक॰ बेट्। जोडयित ते अजूजुङ्त त।
जुड कमें (को सुदेशोया)। ह्या॰ बुटा॰ पर॰ बेट्। जुङ्ति